

Współrzędne: Szerokość - 53.728709, Długość - 23.198576

Początki siedliska

W 1506 roku król Aleksander nadał Chreptowiczom o przydomku Litawor znaczny szmat Puszczy Perstuńskiej - w jej części zwanej Puszcza Krasny Bór (skąd też wzięła się nazwa tej wsi) lub Krasnoborską. Były to włości położone między rzekami Biebrzą, Nettą i Lebedzianką, skolonizowane w ciągu XVI - XVII wieku przez ludność ruską i polską.

W 1790 roku Ewa Chreptowicz wniosła ten majątek w posagu Michałowi Brzostowskiemu, staroście mińskiemu, ojcu hrabiego Karola Brzostowskiego, reformatora gospodarczego, twórcy "Rzeczypospolitej Sztabińskiej". Chreptowicze wybrali Krasnybór (zwany wówczas Przekopem) na siedzibę swoich dóbr. Tu założyli folwark, wystawili dwór, wytyczyli trójkątny rynek, na którym odbywały się trzy razy do roku jarmarki.

Historia kościoła

Kościół Zwiastowania NMP był zbudowany jako cerkiew dla zakonu bazylianów prawdopodobnie w latach 1584- 1589 z inicjatywy Adama Litawora Chreptowicza, podkomorzego nowogródzkiego. Po przeniesieniu się bazylianów z Nowogródka, w Krasnymborze pozostała krótko żeńska gałąź tego zakonu. W 1661 roku Samuel Chreptowicz, chorąży starodubowski, na prośbę swej matki, Anny Zofii z Kurzenickich, ufundował klasztor, który objęli bernardyni. Krótko przebywali, skoro ich miejsce w 1664 roku zajęli - sprowadzeni przez żonę Samuela, Konstancję Joannę z Dulskich dominikanie z prowincji litewskiej, którzy przetrwali tu do 1824 roku. W 1825r budynki

kościół i klasztoru przejęła parafia. Zniszczony klasztor został rozebrany w okresie międzywojennym.

Budowla jest połączeniem renesansu z późnym gotykiem, występują też nawiązania do średniowiecznego budownictwa sakralnego ziem ruskich. Grube mury świadczą o obronnych funkcjach obiektu. Murowany obiekt o wymiarach: długość 21 m, szerokość 15 m i wieża wys. 30 m., zbudowany jest na planie krzyża greckiego zaokrąglonego na końcach w kształt trójliścia z wieżą od frontu. Wieża nakryta miedzianym hełmem, nadbudowana w 1913 roku, widoczna jest z odległych okolic. Wewnątrz najcenniejszym zabytkiem jest koronowany obraz olejny Matki Bożej z Dzieciątkiem z XVII wieku. Według legendy obraz nie daje się kopiować. W ołtarzu bocznym znajduje się rzeźba Jezusa Ukrzyżowanego z przełomu XVII i XVIII wieku.

Jest to najstarszy obiekt w rejonie suwalskim, będący zabytkiem klasy zerowej.

Zabytkowy kościół parafialny p.w. Zwiastowania NMP, wpisany do rejestru pod nr: 231 z 25.10.1966 oraz 40 z 24.05.1979. Poza kościołem w skład zespołu obiektów zabytkowych wchodzi cmentarz kościelny, nr rej.: j.w.